

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 34.

Sjette Session.

38te Møde.

Mandagen d. 19de Februar.

(Forn.)

Besvarelse: Jeg skal med Hensyn til Spørgsmaalet, som refererer sig til Post 14 under Pensjonsvæsenet og som er bleven omtalt af min ærede Ven Igebover for mig (Mundt), endnu til, hvad han har anført, kun bemærke, at det forekommer mig, her hvor Talen er om en Embedsmand og hvor det tillige er et Spørgsmaal, der verserer mellem en Embedsmand og Ministeriet, at man ikke hidindtil har havt den Anskuelse, at Embedsmændene have været stillede saa uafhængige af Ministeriet, at de vare istand til at optræde mod det. Jeg sigter naturligviis med denne Bemærkning navnlig til det afgaaede Ministerium; og det troer jeg ogsaa var en Betragtning, som gjorde sig gjældende hos Statsrevisionen, at det vel maatte være vigtigt for Rigsdagen at lade det blive kundbart, at hvor der var en Strid mellem Embedsmanden og Ministeriet, og Rigsdagen troede, at det var steet Embedsmanden Uret, der vilde den ansee det for rigtigt at udtale sig derom og lægge den Vægt til Spørgsmaalets Afgjørelse, som der maatte ligge deri, at Rigsdagen saaledes havde udtalt sig.

Jeg skal henstille til det ærede Udvalgs Overveielse, da der dog, saavidt jeg skønner, vil blive flere Poster efter denne Behandling at overveie, om ikke Udtrykkene i 7de Post 1ste Afdeling, som angaaer Pensioneringen af Militæretaten, rettest burde forandres. Det forekommer mig, at Udtrykket ikke er correct, idet jeg ikke troer, at det er hensigtsmæssigt at bevilge en Udgift under Forbehold af, at der senere aflægges Regnskab derfor. Det vilde

være rigtigere at sige: „Udgiften 51,432 Rd. 62 ¢ billiges“, og dernæst at tage et Forbehold for den øvrige Sum, for hvilken der ogsaa aflægges Regnskab. Imidlertid har jeg ikke anseet dette Spørgsmaal for at være af saa stor Betydning, at jeg har fundet det nødvendigt at stille noget Ændringsforslag.

Jeg har endnu en faktisk Oplysning at meddele i Anledning af den meget ærede Ministers Uttringer om Pensionen til General-lieutenant Römer og den derom afgivne kongl. Resolution. Den meget ærede Finansminister oplæste en kongelig Resolution, hvori et saadant Forbehold ikke fandtes. Dette maatte naturligviis vække megen Opmærksomhed, og dem, hos hvem det især maatte vække Opmærksomhed, var naturligviis Statsrevisorerne, som havde havt at gjøre med Finansloven for 1850—51. Men der var ikke blot ikke nogen Grund for Statsrevisorerne for Finansloven 1850—51 til at antage, at disse Ord ikke fandtes i den kongelige Resolution, men de havde tvertimod den bedste Autoritet, de kunde have, for sig til at antage dette, idet det i de Besvarelser, de modtog fra den daværende Finansminister under 28 Decbr. 1852 og som findes trykte i Statsrevisionens Beretning for Finantsaaret 1850—51 Pag. 134 under 6 hedder: „Den kongelige Resolution af 24 Mai 1848 bestemmer ikke i Almindelighed, at Pensionen skal underkastes Revision efter Pensjonsloven, men det hedder, som af vedsejede Ogenpart af Communicationen fra Krigsministeren vil erfares, at Pensionen tilstaaes „under Forbehold af Revision efter Rigsforsamlingens Forhandling af Pensjonsloven.“ Det er altsaa i en Communication, som Statsrevisionen i sin Tid har modtaget fra Finansministeriet, at af den kongl. Resolution af 24 Mai 1848, som be-